

Fito Conesa
El nostre camí queda
21/09 – 04/11/2018

Un monstre que diu la veritat
Cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró
20 de setembre de 2018 – 8 de setembre de 2019

Comissària: Pilar Cruz
Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

Nota de premsa

Fito Conesa inaugura el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2018-2019

A partir de la figura del compositor Arvo Pärt, l'artista es planteja la noció de crisi com a possibilitat per a la reinvençió i com a via per a la creació de coneixement.

A *El nostre camí queda*, Conesa presenta una peça musical pròpia influïda per Pärt i construeix una estructura arquitectònica per a la seva audició que converteix l'Espai 13 en una capella per a l'escolta transcendent.

***Un monstre que diu la veritat* és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2018-2019, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Pilar Cruz, el projecte es pregunta sobre la naturalesa de les disciplines i indaga les relacions entre el coneixement i el poder.**

Barcelona, 20 de setembre de 2018. Fito Conesa (Cartagena, 1980) és un artista acostumat a posar sota sospita les estructures del coneixement i a caminar entre disciplines: hibridar-les, acarar-les, rondar els seus límits o directament esquivar-les. La seva és més aviat una manera lliure de saltar-se les rigideses creatives i reivindicar el recorregut propi i únic. Bona part de la seva pràctica artística reflecteix un interès en el procés de traducció com a forma de creació i en la celebració del que podria anomenar-se *won in translation*, o l'eclosió de significats i experiències que s'activen quan les coses es mouen de lloc. És per aquest motiu que la seva obra es concreta sovint en la translació de missatges d'un llenguatge a un altre, habitualment del musical al conceptual.

Per inaugurar el cicle de l'Espai 13 d'enguany, l'artista presenta *El nostre camí queda*, una exploració del concepte de crisi professional i personal com a mètode per generar coneixement. En paraules de la comissària Pilar Cruz, «enfront d'una idea de producció indiscriminada que s'emmotlla en patrons, maneres i paraules ja transitats, Conesa reivindica la pausa i la ruptura que provoca la crisi quan els camins ja no porten enlloc». L'artista planteja també l'abandonament de la disciplina artística com a acte de resistència i com a via per reinventar-se i renéixer-hi.

El projecte parteix de la trajectòria vital del compositor estonià Arvo Pärt i de com va ressorgir d'una profunda crisi artística i espiritual amb la creació d'un paradigma musical radicalment nou. Amb una etapa primerenca més neoclàssica i una de posterior inspirada en el dodecafonisme, Pärt va arribar a ser percebut com el compositor més original i destacat de la seva generació, malgrat que la seva música d'avantguarda era cada vegada més conflictiva per a les autoritats culturals del seu país, que en aquell moment estava sota tutela soviètica. El trencament definitiu va arribar l'any 1968 amb l'estrena de *Credo*, en què Pärt expressa en termes musicals una crisi estilística i personal que feia temps que l'afectava. Aleshores emprèn una recerca de les eines adequades per traçar el seu propi camí. Abandona la composició, es retira, toca fons i comença una dolorosa exploració espiritual i artística des de les arrels que el porta a la música antiga, el cant gregorià o la polifonia renaixentista, entre d'altres. Gairebé una dècada després de desbrossar el seu propi camí, Pärt se sent capaç de transformar en alguna cosa nova tot el que ha viscut. Estrena *Tabula rasa*, amb la qual crea un estil musical nou, inaugura un mètode de composició i obre el camí d'un gènere fonamental en l'últim quart del segle XX: el minimalisme.

Zdzisław Beksiński, 1978

per a l'escolta atenta. Es tracta d'un dispositiu dissenyat en col·laboració amb Olga Subirós Studio que converteix l'Espai 13 en un portal o una capella per a l'experimentació sonora i propicia una escolta transcendent que connecti el visitant

Com a nucli del seu projecte i inspirant-se estilísticament en Arvo Pärt, Fito Conesa ha compost una peça musical per a doble contrabaix. Interpretada pel músic portuguès Miguel Leiria, la peça sona a l'Espai 13 acompanyada d'una pista vocal fruit de la complicitat del Cor Jove de l'Orfeó Català, que, sota la direcció d'Esteve Nabona, ha treballat de forma col·lectiva per donar veu a la partitura de Conesa. La concepció arquitectònica de la música de Pärt es tradueix a la sala en la instal·lació d'una gran estructura

amb una dimensió mística poc accessible habitualment. En paraules de la comissària, «el que Conesa proposa no és tornar a situar al centre de l'escena aquesta religiositat [...], sinó rastrejar les derivacions d'aquesta traça espiritual en l'actualitat. Encara que aquesta mística no es trobi exactament on podríem esperar trobar-la».

És en aquest punt on el projecte de Fito Conesa fa el seu darrer gir per abordar els fluxos bidireccionals que relacionen insospitadament *alta cultura* i *cultura popular*. L'artista tanca el cercle obert amb Pärt i pren com a cas d'estudi l'aparició de la música minimalista sacra a les pistes de ball de la ja llegendària Ruta del Bakalao. A les discoteques de la ruta valenciana, els DJs punxaven i remesclaven músics minimalistes contemporanis com ara Steve Reich o Wim Mertens. Per Cruz, «les nits als clubs de la Ruta, la manera com es consumia la música d'oci i la resta d'elements ja mítics que van formar aquesta subcultura juvenil no deixen de ser part d'un viatge místic. La Ruta era una via d'escapada extàtica de la classe treballadora cap a un lloc més enllà de la vida quotidiana».

Aquesta última línia queda recollida al vídeo documental de Conesa *Maximizing the Audience*, que es podrà veure a les sales de la Fundació Joan Miró el novembre del 2018 en el marc del festival de videoart Loop Barcelona. Es tracta d'una *road movie* que torna a aquest camí personal que sempre queda: el visitant assisteix al procés de creació de la part coral de la peça musical de l'Espai 13, juntament amb un recorregut en cotxe per alguns dels llocs mítics de la Ruta —o per les seves ruïnes—, escoltant Arvo Pärt i altres compositors minimalistes.

Fito Conesa (Cartagena, 1980) viu i treballa a Barcelona. Fito Conesa és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. La seva obra artística s'ha exposat en diferents museus i festivals, com l'Oslo Screen Festival 2010; el Barcelona Loop Fair 2009-2012; el Festival Internacional de Poesia de Barcelona; el Centro Cultural de España en Santo Domingo (República Dominicana); Matadero Madrid; La Casa Encendida; el CCCB, i el CaixaForum Lleida, Tarragona i Barcelona, entre d'altres. Conesa ha participat en diverses publicacions, com *Zeitgeist: Variations & Repetitions* (Save as... Publications, 2010), *Unique Window Display* (Loft Publications, 2009) i *Suite for Ordinary Machinery* (Save as... Publications, 2008). Amb aquesta darrera intervenció, Conesa va passar a formar part dels fons de la biblioteca de la Tate Modern de Londres, del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía i del MACBA. Pel que fa a mediació pedagògica i docència, Fito Conesa ha estat col·laborador del Màster en Fotografia Contemporània de la Universidad de Granada i del Màster en Il·lustració d'ELISAVA; ha impartit tallers per al departament educatiu de la Fundació Bancària "la Caixa", i ha format part de l'equip tutorial de la Sala d'Art Jove. Del 2014 al 2017, Conesa ha dirigit Habitació 1418, el projecte del CCCB i el MACBA per a joves de 14 a 18 anys. www.fitoconesa.org.

Un monstre que diu la veritat és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2018-2019, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Pilar Cruz (Saragossa, 1972), el projecte es pregunta sobre la naturalesa de les disciplines i indaga les relacions entre el coneixement i el poder. Partint de *L'ordre del discurs* de Michel Foucault, el cicle reflexiona a l'entorn dels procediments de control del discurs per entendre com funcionen les estructures del poder i identificar-ne les ressonàncies en el coneixement actual. Si és en el marc de les disciplines on es produeix la validació del coneixement, Cruz examina què passa en els marges. Els artistes solen ubicar-se en aquest territori marginal, de la frontera o l'aberració, com a metodologia de treball i com a forma d'escapar-se del control. Per la comissària, l'art seria un monstre poderós, capaç de despullar les dinàmiques de poder que regeixen els mecanismes interns d'aquestes disciplines. Els artistes Fito Conesa, Lara Fluxà, Vanesa Varela, Für Alle Fälle i Paco Chanivet examinen i assagen formes alternatives de relació i generació de coneixement a partir de l'art.

Imatges i material per a premsa a www.fmirobcn.org/premsa i <http://bit.do/E13-2018-2019>. Seguiu les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta **#monstreEspai13**.

Amb la col·laboració de

B Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró **Barcelona**

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

---

www.fmirobcn.org